

der været Brug for den Betegnelse, som det ærede Medlem Hr. Kragh brugte.

Med Hensyn til Lovforslaget vil jeg sige, at den Graduering af Understøttelserne, som der har været Tale om, kan jeg godt tænke mig at gaa med til, og jeg vil være villig til at gaa ind i en Forhandling derom. Det glædede mig ogsaa at bemærke, at det ærede Medlem Hr. Kraghs Udtalelser i Dag ikke var saa strenge som i Forgaars. Man skimtede dog en Mulighed for, at man fra hans Partis Side kunde tænke sig at strække sig lidt længere. I Forgaars sagde det ærede Medlem: Det maa være en uafviselig Betingelse for en Ordning paa dette Omraade, at man udgiftsmæssig holder sig i alt væsentligt indenfor de Rammer, som man hidtil har holdt sig indenfor paa dette Omraade. Jeg mener, at naar det ærede Medlem kræver, at man skal holde sig indenfor disse Rammer finansielt set, er det det samme som at sige, at enten skal Enkebørnene betale, eller ogsaa maa Enkemandsbørnene ikke komme med; thi det er da givet, at vi kan ikke faa begge disse Kategorier af Børn med, altsaa et stort Antal Børn flere, og dog blive ved den samme Udgift.

Jeg glæder mig, siger jeg, ved, at det ærede Medlem i Dag var ligesom lidt mere velvillig stemt. Hvis to Dage kan gøre saa meget, venter jeg mig, at de kommende Maaneder, som vi endnu har tilbage af denne Samling, vil kunne øve en gradvis Indflydelse paa det ærede Medlems Sind, saa at vi nok inden Rigsdagssamlingens Slutning naar til et Resultat, hvad der fra første Færd har været mit principale Ønske.

Indenrigsministeren (Hauge): Det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde paa ny nogle meget kraftige Bemærkninger af finansiell Karakter og kom endog saa højt op, at han talte om finansiell Letsindighed i Forbindelsen med Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg vil i denne Forbindelse erindre det ærede Medlem om, at Venstre, Konservative, Socialdemokrater og Radikale ganske enstemmigt i 1919—20 foreslog netop de samme Trangsgrenser, som jeg har foreslaaet. Og naar det ærede Medlem Hr. Kragh nu hæfter sig ved den

2 400 Kr.s Trangsgrense, der er sat for Enkemænd, bør han erindre, at hans Parti i 1919—20 var med til at foreslaa — ikke at give Tilslutning til, men med til at foreslaa — netop de samme 2 400 Kr. som Grænse for Enkemænd og ganske tilsvarende Tal for Enker som dem, der findes i Lovforslaget. Jeg kan da ikke ret vel forstaa, hvorfor det ærede Medlem nu med saa stor Voldsomhed vender sig imod de af mig foreslaaede Sætsler og endogsaa gaar til den Yderlighed at sige om Lovforslaget, at det er et Udtryk for finansiell Letsindighed. Selv om man nu vel kunde indrømme, at der er en Forskel i Vilkaarene paa forskellig Vis nu i Forhold til 1919—20, er denne Forskel da under ingen Omstændigheder saa stor, at den kan berettiggte det ærede Medlem til at komme med saa voldsomme Udtalelser mod det Lovforslag, jeg har fremsat.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa meget kraftige Indvendinger mod de Bemærkninger, som Socialdemokratiets Ordfører fremsatte om Ønskeligheden af ikke straks at borttage Understøttelsen til Børnene, naar Faderen eller Moderen giftede sig igen. Det ærede Medlem sagde, at dersom man skulde til at tildele Understøttelser ud fra moralske Grundsætninger, var der slet ingen Grænser for, hvor langt man kunde komme, og efter hans Udtalelser at dømme var det hans Opfattelse, at noget saadant som det, det ærede Medlem Fru Helga Larsen havde givet Udtryk for, var ganske uforsvarligt. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem her skyder langt over Maalet. Der vil utvivlsomt kunne gives mange Eksempler paa, at en Mand, som faar Understøttelse til sine Børn og ved, at denne Understøttelse ophører, i samme Øjeblik han gifter sig, vil afholde sig fra at gifte sig med den Kvinde, han ellers vilde gifte sig med, og lade det illegitime Forhold bestaa, hvorimod det modsatte kan tænkes at være Tilfældet, naar han dog ikke øjeblikkelig skal tabe den Understøttelse, han hidtil har faaet til sine Børn. Og nu er der jo ingen, der vil være i Tvivl om, at et legitimt Forhold i Hjemmet for Børnene er langt at foretrække for det illegitime Forhold. Det er naturligvis ogsaa dette, der giver Begrundelsen for, at man kan tænke